

Det skal i Forbindelse dermed særlig af Rettens Formand fremhæves, som i øvrigt allerede i Rettens Erklæring af 18de Februar d. A. berørt, at, om det end er ugørligt nu at have en begrundet Mening om, hvor stort Antallet af „Patentfager“ for hele Landet fremtidig vil blive, maa man dog være forberedt paa, at Antallet i alt Fald vil blive ikke ubetydeligt (vedtages tillige Mindretallets Forslag i Betænkningen under Nr. 34 til § 19 om Udgang til at faa Ret til at erholde Patent tilkendt ved Domstolene, vil Antallet forøges endnu mere), og dette maa vel ogsaa antages at have været Udvalgets Tanke, da der ellers næppe havde været Grund til at foreslaa Valg af 20 tekniske Medlemmer til de paagældende Sagers Behandling. Det vil nu være klart, at Behandlingen af disse Sager, der maa foregaa i særlige Retsmøder og af flere Grunde paa andre Retsdage end dem, paa hvilke Sø- og Handelsretsagerne foretages, ikke blot let vil nødvendiggøre en Forøgelse af det hidtilværende, ikke rigelige Kontorpersonale, men tillige vil skabe betydelige, maaste uovervindelige Vanskeligheder ved Benyttelsen af Rettens allerede nu temmelig indskrænkede, lejede Lokale, der ikke let vil kunne udvides eller erstattet af noget andet. Dertil kommer imidlertid endnu, at Arbejdet for Rettens Formand, der, som i Skrivelse fra Rettens forrige Formand af 27de August f. A. fremhævet, allerede i Aarens Løb er tiltaget saa meget, at det mulig kan befrygtes efterhaanden at ville blive uoverkommeligt for ham, vil vokse endnu hyderligere ved Henlæggelse til Retten af de omhandlede til Dels ganske fremmedartede Sager, som han tænkes ogsaa at skalde lede. — Spørgsmaalet vil da let blive: ikke, som i den nys nævnte Skrivelse af 27de August f. A. antydet, om Bestiftelse af en fast Næstformand til i Formandens Forsald at deltage i Retsfagernes Behandling og Paakendelse, men om Ansættelse af en fast Formand Nr. 2, som selvstændig og til Stadighed helt maa overtage Ledelsen af den Afdeling af Retten, der skal behandle alle „Patentfager“ m. m., og, ligesom Forbindelsen mellem de tvende Afdelinger derved vil blive endnu løsere, ville Vanskelighederne ved det fælles Kontorhold og Lokale tiltage endnu mere og Muligheden for, at de tvende Formænd kunne vikariere for og supplere hinanden, let gaa helt tabt, saa at Bestiftelse hyderligere af en Næstformand kan blive nødvendig.

Som det ses af Landstingsudvalgets Betænkning, har dette imidlertid ikke blot tænkt sig „Patentfager“, men ogsaa „andre Sager af teknisk Natur“ henlagte til Behandling og Paakendelse ved Sø- og Handelsretten, idet der dog er stillet ganske ubestemt hen, hvilke Sager der dermed høves for Dje. Det er nu en Selvsølge, at de oven for paapegede Vanskeligheder og Betæneligheder derved vilde forøges endnu stærkere — — —